

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1658/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Ιουλίου 1998

σχετικά με τη συγχρηματοδότηση από κοινού με ευρωπαϊκούς αναπτυξιακούς μη κυβερνητικούς οργανισμούς (ΜΚΟ) δράσεων σε τομείς που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις αναπτυσσόμενες χώρες

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Χ,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η Επιτροπή διατύπωσε, στην ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο της 6ης Οκτωβρίου 1975 τις κατευθύνσεις που σκόπευε να ακολουθήσει στον τομέα των σχέσεων με τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς (ΜΚΟ) οι οποίοι ασχολούνται με τη συνεργασία για την ανάπτυξη, όπως επίσης τις γενικές προϋποθέσεις και τις λεπτομέρειες της χρησιμοποίησης των πιστώσεων που προορίζονται για αναπτυξιακές δράσεις των ΜΚΟ·

ότι η αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή δημιούργησε το 1976 μια θέση του προϋπολογισμού αφιερωμένη στις συγχρηματοδοτήσεις από κοινού με ΜΚΟ και ότι έκτοτε έχει προβεί σε συνεχείς αυξήσεις του ποσού που διατίθεται για τη θέση αυτή (το ποσό αυτό αυξήθηκε από 2,5 εκατομμύρια Ecu το 1976 σε 174 εκατομμύρια Ecu το 1995), με βάση τις υποβαλλόμενες ετησίως από την Επιτροπή εκθέσεις σχετικά με τη χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων πιστώσεων·

⁽¹⁾ ΕΕ C 251 της 27.9.1995, σ. 18.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1995 (ΕΕ C 17 της 22.1.1996, σ. 455), κοινή θέση του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 (ΕΕ C 307 της 8.10.1997, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ C 14 της 19.1.1998, σ. 14).

ότι το Συμβούλιο ενέκρινε, κατά τη σύνοδό του της 28ης Νοεμβρίου 1977, τις γενικές προϋποθέσεις και τις λεπτομέρειες της χρησιμοποίησης που προτείνονται από την Επιτροπή·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 14ης Μαΐου 1992 για το ρόλο των ΜΚΟ στη συνεργασία για την ανάπτυξη⁽³⁾, επαναβεβαίωσε τον ειδικό και αναντικατάστατο ρόλο που επιτελούν οι ΜΚΟ, καθώς και τη χρησιμότητα και αποτελεσματικότητα των δράσεών τους για την προώθηση της ανάπτυξης, υπογραμμίζοντας, μεταξύ άλλων, τον προνομιακό ρόλο των ΜΚΟ προς όφελος των περιθωριακών ομάδων του πληθυσμού των αναπτυσσόμενων χωρών, τη ανάγκη διαφύλαξης της ανεξαρτησίας δράσης των ΜΚΟ, καθώς και την αναγκαία λειτουργία που επιτελούν οι ΜΚΟ για την προαγωγή των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της διαδικασίας εκδημοκρατισμού των βασικών δομών·

ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 27ης Μαΐου 1991 για τη συνεργασία με τους ΜΚΟ, υπογράμμισε τη σπουδαιότητα της αυτόνομης λειτουργίας και της ανεξαρτησίας των ΜΚΟ· ότι επίσης αναγνώρισε ότι το κοινοτικό σύστημα συνεργασίας με τους ΜΚΟ συμπληρώνει κατ' ανάγκην τις ανάλογες προσπάθειες που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο, καθώς επίσης την ανάγκη για ευελιξία των σχετικών διαδικασιών και της εφαρμογής τους·

ότι το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 18ης Νοεμβρίου 1992, σημείωσε με ικανοποίηση τα κριτήρια που εφαρμόζει η Επιτροπή για την επιλογή των αναπτυξιακών και εκπαιδευτικών σχεδίων που υποβάλλονται προς συγχρηματοδότηση, με σκοπό, ειδικότερα, την ενίσχυση του δημοκρατικού ιστού και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου στις αναπτυσσόμενες χώρες, και εξέφρασε επίσης την ιδιαίτερη ευαρέσκειά του για το γεγονός ότι η Επιτροπή διευκρίνισε με σαφήνεια ότι το σημαντικότερο κριτήριο για την επιλογή εξακολουθεί να είναι η ποιότητα του σχεδίου, στηρίζοντας ανεπιφύλακτα την τελευταία όσον αφορά τη φιλοσοφία επί της οποίας ερείδεται η προσέγγιση αυτή·

⁽³⁾ ΕΕ C 150 της 15.6.1992, σ. 273.

ότι είναι σκόπιμο να καθορισθούν οι λεπτομέρειες που θα διέπουν τη διαχείριση της συγχρηματοδότησης, από κοινού με ευρωπαϊκούς ΜΚΟ δράσεων, στους τομείς που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις αναπτυσσόμενες χώρες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η Κοινότητα συγχρηματοδοτεί από κοινού με ευρωπαϊκούς αναπτυξιακούς μη κυβερνητικούς οργανισμούς (ΜΚΟ), οι οποίοι ορίζονται στο άρθρο 3, επί τόπου δράσεις που αποσκοπούν στην κάλυψη των βασικών αναγκών των ευρισκόμενων σε δυσμενή θέση πληθυσμών στις αναπτυσσόμενες χώρες. Οι δράσεις αυτές, τις οποίες προτείνουν οι ευρωπαϊκοί ΜΚΟ και οι οποίες υλοποιούνται σε συνεργασία με τους εταίρους τους στις αναπτυσσόμενες χώρες, στοχεύουν στην καταπολέμηση της φτώχειας καθώς και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και των δυνατοτήτων ενδογενούς ανάπτυξης των δικαιούχων.

2. Η Κοινότητα συγχρηματοδοτεί επίσης, από κοινού με ευρωπαϊκούς ΜΚΟ όπως ορίζονται στο άρθρο 3, δράσεις ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης σχετικά με τα προβλήματα ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες χώρες και σχετικά με τα προβλήματα που παρατηρούνται στις σχέσεις μεταξύ αναπτυσσόμενων και βιομηχανικών χωρών. Οι εν λόγω δράσεις, τις οποίες προτείνουν ευρωπαϊκοί ΜΚΟ, έχουν ως στόχο την κινητοποίηση των Ευρωπαίων πολιτών υπέρ της ανάπτυξης, των στρατηγικών καθώς και των δράσεων που συνεπάγονται οφέλη για τους πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών.

3. Η Κοινότητα συγχρηματοδοτεί επίσης δράσεις που στοχεύουν στην ενίσχυση της συνεργασίας και του συντονισμού μεταξύ των ΜΚΟ των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ αυτών και των κοινοτικών οργάνων.

Άρθρο 2

1. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες, των οποίων η υλοποίηση πρέπει να γίνει δύναμη της παραγράφου 1 του άρθρου 1, αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στην ανάπτυξη από κοινωνική και οικονομική άποψη των τοπικών αγροτικών και αστικών κοινωνιών, την ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων και την παροχή θεσμικής στήριξης προς τους κατά τόπους εταίρους στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Στο πλαίσιο των διαφόρων αυτών τομέων παρέμβασης, με έμφαση πάντα στο κριτήριο ποιότητας της δράσης, ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται σε προσανατολισμούς οι οποίοι αφορούν:

- την ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών και της συμμετοχικής ανάπτυξης, καθώς και την προαγωγή και προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της δημοκρατίας,
- το ρόλο της γυναίκας στην ανάπτυξη,
- τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Θα δοθεί ωσαύτως ιδιαίτερη προσοχή:

- στην προάσπιση των πολιτισμών που απειλούνται, και ιδίως των αυτοχθόνων πολιτισμών που αντιμετωπίζουν κίνδυνο,
- στην προστασία και βελτίωση της κατάστασης των παιδιών στις αναπτυσσόμενες χώρες.

2. Οι δράσεις ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης της κοινής γνώμης όλων των κρατών μελών, των οποίων η υλοποίηση προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1, απευθύνονται σε σαφώς καθορισμένες ομάδες, περιστρέφονται γύρω από σαφώς καθορισμένα θέματα, βασίζονται σε ισορροπημένη ανάλυση και σε επαρκή γνώση των σχετικών θεμάτων και ομάδων, και έχουν ευρωπαϊκή διάσταση.

Χωρίς να αίρεται η βαρύτητα που έχει το κριτήριο της ποιότητας της εκάστοτε δράσης, ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται στις δράσεις ευαισθητοποίησης οι οποίες:

- θέτουν έμφαση στη σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των αναπτυσσόμενων χωρών,
- αποσκοπούν στη μετάδοση του μηνύματος ότι πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για τη βελτίωση της ισορροπίας μεταξύ Βορρά και Νότου,
- ενθαρρύνουν τις συνεργασίες μεταξύ ΜΚΟ,
- επιτρέπουν την ενεργό συμμετοχή των εταίρων από τις αναπτυσσόμενες χώρες.

3. Οι δράσεις για την ενίσχυση του συντονισμού μεταξύ ΜΚΟ των κρατών μελών καθώς και των κοινοτικών οργάνων, που θα εφαρμοστούν βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 3, αφορούν, μεταξύ άλλων, τη στήριξη της ανάπτυξης καταλλήλων δικτύων ανταλλαγών και επικοινωνίας.

4. Προκειμένου να καθοριστεί εάν μια προτεινόμενη δράση μπορεί να λάβει κοινοτική συγχρηματοδότηση, το κριτήριο θα είναι οι αναμενόμενες αναπτυξιακές επιπτώσεις της στην (στις) συγκεκριμένη(-ες) αναπτυσσόμενη(-ες) χώρα(-ες). Σημασία αποδίδεται:

- στις μακροχρόνιες επιπτώσεις κατά την εκπόνηση σχεδίων,
- στο σαφή καθορισμό και την παρακολούθηση των στόχων και των επιτευγμάτων όλων των σχεδίων,
- στη συνοχή με άλλες αναπτυξιακές δράσεις αποκλεισμένων φορέων, με ταυτόχρονη αποφυγή της ασυμφωνίας με άλλα μέσα κοινοτικής συνεργασίας.

Άρθρο 3

1. Οι φορείς της συνεργασίας που δικαιούνται συγχρηματοδότησης βάσει του παρόντος κανονισμού είναι μη κυβερνητικοί οργανισμοί οι οποίοι πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- να έχουν συσταθεί ως αυτόνομες οργανώσεις χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό σε ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει σε αυτό,
- να έχουν την έδρα τους σε ένα κράτος μέλος· η εν λόγω έδρα πρέπει να αποτελεί το ουσιαστικό κέντρο λήψης αποφάσεων που άπτονται των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων,
- το μεγαλύτερο μέρος των οικονομικών τους πόρων πρέπει να είναι ευρωπαϊκής προελεύσεως.

2. Για να διαπιστωθεί κατά πόσον δεδομένος ΜΚΟ μπορεί να έχει πρόσβαση σε συγχρηματοδότηση, συνεκτιμώνται και οι ακόλουθοι παράγοντες:

- η ικανότητά του να ενεργοποιεί την ουσιαστική αλληλεγγύη των Ευρωπαίων πολιτών υπέρ των δραστηριοτήτων του στον τομέα της ανάπτυξης,
- η προτεραιότητα την οποία αποδίδει στην ανάπτυξη, καθώς και η πείρα του στο συγκεκριμένο τομέα,
- οι δυνατότητες διοικητικής και οικονομικής διαχείρισης που διαθέτει,
- στο μέτρο του δυνατού, οι γνώσεις του όσον αφορά το συγκεκριμένο τομέα και τη συγκεκριμένη χώρα,
- η ικανότητα στήριξης των αναπτυξιακών δράσεων που προτείνονται από τους εταίρους που βρίσκονται στις αναπτυσσόμενες χώρες, καθώς και το είδος και εύρος των σχέσεων του με τους αντίστοιχους οργανισμούς στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Άρθρο 4

1. Η κοινοτική συγχρηματοδότηση των δράσεων, για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 1, είναι δυνατό να αφορά, σε συνάλλαγμα ή σε τοπικό νόμισμα:

- τις επενδυτικές δαπάνες,
- τις δαπάνες λειτουργίας που συνδέονται με τις επενδύσεις, φροντίζοντας ωστόσο να παραμείνουν τα σχέδια βιώσιμα και μετά την παύση της εξωτερικής βοήθειας,
- κάθε δαπάνη που είναι αναγκαία για την ορθή εκτέλεση των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών δαπανών του ΜΚΟ ή δικτύων ΜΚΟ.

Στην ειδική περίπτωση εξαιρετικής έκτασης διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών εις βάρος των τελικών δικαιούχων των προγραμμάτων στις αναπτυσσόμενες χώρες, η Επιτροπή μπορεί, μετά από αίτηση της ενδιαφερόμενης ΜΚΟ να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να εξουδετερώσει τα αποτελέσματα των διακυμάνσεων.

2. Ο ΜΚΟ με τον οποίον συνάπτεται σύμβαση συγχρηματοδότησης, ενημερώνει τους εταίρους του σχετικά με τη συνεισφορά της Κοινοτήτας στη δράση.

3. Ο ΜΚΟ ενθαρρύνει συστηματικά τους φορείς ή τους εταίρους στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίοι επιδιώκεται να ωφεληθούν σε τελική ανάλυση από τη δράση, να συνεισφέρουν σε αυτήν, είτε σε είδος είτε σε χρήμα, εντός των ορίων των δυνατοτήτων τους και ανάλογα με τα ατομικά χαρακτηριστικά της εκάστοτε δράσης.

Άρθρο 5

Η κοινοτική συγχρηματοδότηση βάσει του παρόντος κανονισμού παρέχεται με τη μορφή μη επιστρεπτέων ενισχύσεων συμπεριλαμβανομένων των συνεισφορών σε κεφάλαια κίνησης στο πλαίσιο σχεδίων πιστώσεων μικρού ποσού.

Στην περίπτωση σχεδίων πιστώσεων μικρού ποσού που συγχρηματοδοτούνται από ευρωπαϊκές ΜΚΟ και προβλέπουν πλήρως ή μερικώς τη σύσταση και τη διαχείριση κεφαλαίων κίνησης από τον τοπικό εταίρο στις αναπτυσσόμενες χώρες, τα ποσά των δανείων μικρού ποσού που επιστρέφονται από τους τελικούς δικαιούχους στα κεφάλαια κίνησης είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν εκ νέου για νέα δάνεια μικρού ποσού υπέρ άλλων τελικών δικαιούχων.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή επιφορτίζεται με τη μελέτη, τη λήψη αποφάσεων και τη διαχείριση της συγχρηματοδότησης των δράσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα τις ισχύουσες δημοσιονομικές και άλλες διαδικασίες, και ιδίως εκείνες που προβλέπονται στο δημοσιονομικό κανονισμό ο οποίος εφαρμόζεται για το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών και ιδιαιτεροτήτων των ΜΚΟ, και ειδικότερα της τυχόν χρηματοδοτικής συνεισφοράς τους στις εν λόγω δράσεις.

Η απόφαση για το αν θα χρηματοδοτηθεί ή όχι μια δράση λαμβάνεται κατά κανόνα, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης. Εάν, κατά την εξέταση του φακέλου, διαπιστωθεί ότι η αίτηση δεν είναι πλήρης, η ως άνω προθεσμία αρχίζει από την ημερομηνία παραλαβής των πληροφοριών που ζητήθηκαν. Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, παρέχεται στη ΜΚΟ αιτιολόγηση η οποία να είναι δυνατό να εξακριβωθεί.

2. Σε κάθε σύμβαση συγχρηματοδότησης η οποία συνάπτεται βάσει του παρόντος κανονισμού πρέπει, μεταξύ άλλων, να προβλέπεται ότι η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο δύνανται να προβαίνουν στη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων, σύμφωνα με τις συνήθεις ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει η Επιτροπή στο πλαίσιο των ισχυουσών διατάξεων, και ειδικότερα εκείνες του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται για το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Το ποσοστό κοινοτικής συμμετοχής δεν υπερβαίνει κανονικά το 50 % του συνολικού κόστους ή το 75 % των συνολικών χρηματοδοτικών εισφορών, εκτός εξαιρετικών

περιπτώσεων. Ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις, ο ΜΚΟ πρέπει να προσφέρει σημαντική συνεισφορά στο σχέδιο και η κοινοτική συμβολή δεν μπορεί να υπερβαίνει το 85 % των συνολικών χρηματοδοτικών εισφορών.

4. Οι αποφάσεις σχετικά με την κοινοτική συγχρηματοδότηση σχεδίων και προγραμμάτων [πολυετή προγράμματα, δράσεις στα πλαίσια consortium, ολικές δωρεές (block grants)] που υπερβαίνουν τα 2 εκατομμύρια Ecu εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 9.

5. Η Επιτροπή πληροφορεί τα κράτη μέλη, ανά τρίμηνο, για τα σχέδια και προγράμματα συγχρηματοδότησης που εγκρίνονται, με ένδειξη του κόστους και του είδους τους, της δικαιούχου χώρας και του εταίρου. Οι πληροφορίες αυτές θα συνοδεύονται από παράρτημα στο οποίο θα παρουσιάζονται με σαφήνεια τα σχέδια ή προγράμματα που υπερβαίνουν το 1 εκατομμύριο Ecu.

Άρθρο 7

1. Κατά το δεύτερο εξάμηνο, μετά από κάθε οικονομικό έτος, η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική παρουσίαση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους, αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους, καθώς και τις γενικές κατευθύνσεις της εφαρμογής του για το επόμενο έτος. Στην έκθεση αναπτύσσονται τα συμπεράσματα των διαδικασιών εξωτερικής αξιολόγησης που εφαρμόστηκαν.

2. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10, λαμβάνει τις αποφάσεις σχετικά με τις γενικές κατευθύνσεις για το επόμενο έτος, καθώς και με την αναθεώρηση των γενικών προϋποθέσεων.

Άρθρο 8

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Άρθρο 9

1. Όταν γίνεται αναφορά στη διαδικασία που καθορίζεται στην παρούσα παράγραφο, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του άρθρου 8.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα του συγκεκριμένου θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων τις οποίες καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντι-

προσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στη ψηφοφορία.

3) α) Η Επιτροπή εκδίδει τα σχεδιαζόμενα μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως.

β) Ωστόσο, εάν δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, τα μέτρα αυτά ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

- η Επιτροπή αναβάλλει για ένα μήνα την εφαρμογή των μέτρων που έχει αποφασίσει, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής,
- το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση.

Άρθρο 10

1. Όταν γίνεται αναφορά στην διαδικασία που καθορίζεται στην παρούσα παράγραφο, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του άρθρου 8.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα του συγκεκριμένου θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων τις οποίες καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στη ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή εκδίδει τα σχεδιαζόμενα μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως.

β) Ωστόσο, εάν δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, τα μέτρα αυτά ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

- η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει για περίοδο ενός μηνός το πολύ, από την ημερομηνία αυτής της ανακοίνωσης, την εφαρμογή των μέτρων που έχει αποφασίσει,
- το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση.

Άρθρο 11

Η Επιτροπή προβαίνει τακτικά σε αξιολογήσεις των δράσεων που συγχρηματοδοτεί η Κοινότητα, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον έχουν επιτευχθεί οι στόχοι των δράσεων αυτών και προκειμένου να παράσχει κατευθυντή-

ριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών δράσεων. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή του άρθρου 8 σύνοψη των αξιολογήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί και οι οποίες θα μπορούσαν, ενδεχομένως, να εξεταστούν από αυτήν. Οι εκθέσεις αξιολόγησης είναι στη διάθεση των κρατών μελών που θα τις ζητήσουν.

Άρθρο 12

Η Επιτροπή υποβάλλει, τρία χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, στο Ευρωπαϊκό Κοινο-

βούλιο και στο Συμβούλιο, συνολική αξιολόγηση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν από την Κοινότητα στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, η οποία θα συνοδεύεται από εισηγήσεις όσον αφορά το μέλλον του παρόντος κανονισμού και, αν χρειάζεται, από προτάσεις τροποποίησής του.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Ιουλίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. RUTTENSTORFER
